

SALVAȚI PLANETA ALBASTRĂ!

Autor: Prof.înv.primar, Ifrim Nicoleta,
Școala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău

Actul II: Planeta Pământ

Personaje: Planeta Pământ, Copacul, Frunza, Floarea, Izvorul, Copilul

-Sunt Planeta Albastră,
Terra, Planeta Pământ,
De câteva miliarde de ani,
Pe-aceeași orbită,
În jurul Soarelui,
Fără răgaz,
Mă-nvârt, mă tot învârt...
Dar uitate-mă azi:
Obosit, și bătrân,
Agățat de o stea,
De la o zi la alta,
Tot mai greu parc-atârni,
De-abia de îmi mai pot roti
Globul de glod, de pământ!...
Nu-s singur cât trist
De-am și uitat
În acest neant,
Să mai mă bucur că exist!
În astă genune,
În ăst necuprins,
Bila-mi cu apă
Mi se-ncarcă parcă,
Cu tot mai mult vid...
Îmi plâng florile,
Li se-ofilesc culorile,

Pe scoarța-mi terestră,
Îmi bântuie bolile!
Din zori până-n noapte,
În surdină, mă vaiet
Ca pe un pat de moarte...
Urlu în șuierul vântului
Cutremurându-mă din străfundul pământului!
Îmi zvâcnesc măruntaiele
Că m-au îngropat ca și de viu, gunoaiele!
Îmi urlă cicloanele,
Prăpăd îmi fac în cale, tornadele!
Îmi clocotesc vulcanii de lavă,
Mă zbat ca o fiară prinsă-n capcană!
Dar cine durerea să-mi înțeleagă?
Cuvântători și necuvântătoare
Îmi mor înaintea de vreme,
Îmi mor pe picioare!
De la un pol la altul,
Mi se-aude oftatul!
Mă uit în oglinda-ntunecatului infinit
Și-mi văd doar un chip
De la o zi la alta, mai trist, tot mai trist
Și-amarnic de-mbătrânit!
Nu mai am aer,
Nu mai pot respira
Ca-ntr-o criză de astm,
Risc a mă sufoca!
Vai, ce se-ntâmplă pe planeta mea?
Natura, mândria mea,
Îmi pare nimicită
Ca de o boală grea!
Pe cât de sigur pe mine odată
Mândru mă-nvârteam
Într-un cer înstelat,
Uite-mă azi:
Umilit și murdar
În maldăre de gunoaie
Aproape îngropat!
Tu, Doamne,
Din hăul lățit în acest necuprins,
Aproape de-un soare,
Parcă de mine, tot mai îndepărtat,
Tot mai străin și mai stins,
Aici, unde dintr-un fir de glod,
Odată, Tu m-ai sădit,
Răspunde-mi odată,
Sincer, cinstit:
Față de oameni,
Cu ce oare-am greșit
De-mi port astăzi, prin haos,

Plânsul și jalea
Unui trup de apă și tină
Atât de adânc rănit?
Câte ere mai am de trăit?
De pe urma oamenilor,
Câte veșnicii oi mai avea de suferit?

Ecologist 1:

- Inconștienți ca niște copii,
Oamenii azi,
Parcă și-au ieșit cu totul, din minți!
Uite-i ce mănâncă,
Uite-i cum trăiesc
De se omoară singuri
Ori se îmbolnăvesc!
E-uri, aditivi alimentari,
Coloranți și conservanți,
Sulfiți, nitriți, nitrați,
Lactați, malați,
Emulgatori, stabilizanți,
Aluminiu, oxid de fier,
Sunt meniul lor de ani buni,
Nu de ieri-alaltăieri!
Se îmbuibă doar cu zahăr, cianură,
Se-otrăvesc necugetații, singuri
Tot mai îndepărtați de natură!
Nu mai știu ce-i pacea,
Nu mai știu ce-i tihna,
Omul nu mai doarme,
Tot stresat și gonind după bani,
A uitat ce-i casa, masa,
Familia și odihna!
Și ținând-o tot așa
De ce ne-am mai mira
Că până la urmă,
Aidoma dinozaurilor,
Și specia umană
Ar putea dispărea!?

Lăcomie

Eu mi-s rege, împărat, zeu,
Globu-acesta e al meu!
Am în minte-un singur gând:
Bani s-adun,
Să fiu șef, să fiu stăpân!
Omul azi a evoluat,
Știința multe șmecherii l-a învățat,
Nu mai e prost ca altădat`!
Și vă jur pe-averea mea:
Globu-acesta, ca pe-un măr,
În felii, doar pentru mine l-oi tăia!
Năzuința aceasta este viața mea,
Fie chiar și omenirea-ntreagă de-aș sacrifica!
Și-apoi... potopu-n urma mea!
Vreau bani cu orice preț, pricepeți?
Nimic altceva!

Copilul:

- Lăcomie, suflet păgân,
Lasă-ne acest pământ,
Este tot ce-avem pe lumea aceasta,
Mai bun,
Mai drag, mai scump și mai sfânt!
Pentru oameni, Terra trebuie să fie
Nu o sursă de bani,
Ci o planetă vie!
Mamă, tată, frați, bunici,
Omenire-ntreagă,
Repede, săriți,
Natura să salvați
Și s-o ocrotiți!

Copacul:

-Of, ce viață grea!
Nici nu mai pot respira!...

Mi s-a scurs din nervurile frunzelor,
Aproape toată clorofila!
Fumul, poluarea,
Mi-au ofilit culoarea!
Pădurea-mi se va usca,
Păsările-mi vor muri, vor pleca,
Cine-mi va mai cânta?...
Omule, din vina ta,
Viața mea se va curma!
Fără verdeață,
Nici tu nu vei mai putea exista!
Și-atunci? Cine poezii codrului
O mai închina?!...

Ecologist 2:

Copac după copac, tăiat așa, cu nemiluita,
Doar pentru confortul tău personal
Și din sete de bani,
Fără a sădi alții-n loc, măcar,
Ce-ar mai putea oare, deveni omule, planeta ta
Decât o altă Atlantidă
Scufundată într-un ocean?
Ia, trezește-te puțin, din inconștiența ta
Și pleacă-ți urechea spre glia ta!
N-auzi vaietul planetei sub talpa ta?
N-auzi rădăcinile codrilor seculari
Plângând îngropate ca și de vii,
În cavouri din beton armat?
Ia, taci puțin și nu mai cuvânta
Aidoma necuvântătoarelor
Ce dovedesc uneori,
Mai multă înțelepciune decât cea din mintea ta:
N-auzi și tu, aidoma lor,
Plânsul pădurii
Și moartea naturii
Îngropată sub șosea?...

Ecologist 3

Azi omul modern voiește-a trăi,
Înghesuit în pereți de beton,
Ca-ntr-o cutie de chibrit.
Natura e perimată,
Tărâm demult părăsit!...
Pădurea nu mai e raiul de-altădată,
Din lăcomia omului, a fost defrișată!
Hectare întregi de copaci,
De pe fața pământului, au fost rași!
Și uite-l azi, tot el se miră,

Tot el se vaită năpăstuit
C-atâtea dezastre
Viața i-au cotropit!
Pădurile-s plămâni Terrei,
Produc oxigen,
Copacul ți-e ca și-un părinte,
Omule, viața îți depinde de el!
Tăierea copacilor
Mărește riscul inundațiilor!
Defrișarea pădurilor
Va duce la dispariția viețuitoarelor,
Și până la urmă,
Chiar și a vouă înșivă, mări, oamenilor!
Populația crește,
Pădurile scad,
Ce planetă mai lăsați moștenire urmașilor?
V-oți fi întrebat?

Copacul:

Și-atunci, mie, biet copac secular,
Pe lumea aceasta,
Construită de voi,
Din fier și beton armat,
Ce altă perspectivă de viitor mi-a mai rămas
Decât sicriu să devin
Ori într-o cămăruță,
Prăfuit dulap?

Frunza:

Iar eu unde m-aș mai putea muta
Cât de poluare să pot scăpa?
Un singur loc vacant mai știu pe lumea aceasta,
Și-acela-i doar un ierbar!

Bradul

Dar eu?

La ce mai m-aş putea aştepta
Din partea oamenilor aceştia?
Falnic şi verde-n pădure-altădat',
Cu cetină tot verde, dichisit îmbrăcat,
Rege al pădurii, în toate vremurile, de necontestat,
Uite-mă azi, ca la circ, înzorzonat,
De Crăciun, lângă vatră,
Țintuit pe-un suport plastefiat,
Apoi, în sobă ori la gunoi aruncat!
Care mai este atunci diferența
Dintre mine și un leu împăiat?...

Floarea:

Și frumusețea mea s-a ofilit,
Parfumul mi-a pierit!
Albinele m-au părăsit!
În ce ierbar se-ascunde oare,
Și-al meu apropiat sfârșit?!..

Apa:

- Nici eu nu mai pot trăi așa,
Flora vegetală aproape mi s-a atrofiat!

Viața mea mult prea în rău s-a schimbat!
Unda-mi cristalină altădat',
În otravă azi mi s-a transformat,
În tomberon de gunoi
Peste noapte,
M-am preschimbat!
Reziduri petroliere,
Detergenți, pesticide,
Bacterii patogene,
Metale grele,
Molime crunte-mi scurmă azi,
Prin verdeța florei mele!
Petele de ulei
Ale industriei
Mi-au ucis pe capete, miriade de pești,
Mi-au distrus viața vegetală!
Fericire nu mai găsești pe nicăieri,
Pământu-n lung și-n lat de-l cutreieri!

Ecologist 3:

Pinguinilor le este cald la pol,
Ghețarii se topesc,
Unde pământul rodea altădată,
Azi este deșert!
Apa nu mai e o sursă de viață,
Ci aidoma cutiei Pandorei,
Aduce doar moarte sau boală!...

Izvorul:

Și-atunci?
Cine s-o mai încumeta
Să mai bea apă din unda mea?

Ecologist 4:

Haideți, treziți-vă oameni, odată
Din lăcomia și ignoranța voastră!
Nu-i de ajuns să lupte anti poluare
Doar o singură țară ori generație de oameni!
Gândeți-vă nu doar la câștigul imediat
Ci și la viitorul vostru,
Dar nu-n interes personal,
Ci la nivel global, universal!
Salvați Planeta Albastră,
Ajunsă acum, aproape la colaps!

Ecologist 5:

Priviți cu ochi lucizi în preajma voastră!
Natura nu mai este luxuriantă
Așa cum era altădată!
Priviți-o cât a ajuns
Din vina voastră,
De poluată!
Priviți realitatea în față
Și luați măsuri odată!

Izvorul:

V-ați pus întrebarea aceasta vreodată:
De unde viață
Fără apă?
Eminescu odată, în poezia sa,
Unda mi-a cântat,
Însă epigonii aceștia
Aproape m-au exterminat!

Copilul

- Soare drag, soare sfânt!
Coboară-ți strălucitoarele-ți raze,
La noi, aici, pe pământ!
Luminează-ne zilele,
Luminează-ne mințile,
Gândurile și sufletele,
Adune-n suflete, numai iubire
Pentru natură și pentru întreaga omenire!
Globul acesta divin
E doar locuința în care ne este menit să trăim!
Haideți, semeni, cu toții, să-l ocrotim,
Doar pe el ne naștem, trăim și murim,
Iar existența noastră
Depinde și de mediul în care viețuim,
Nu doar de timp!....

